

Jeg synes ikke, at statsministeren forholder sig til det egentlige spørgsmål, nemlig det spørgsmål, der hedder: Er det acceptabelt at dræbe uskyldige civile irakere for at undgå tab blandt amerikanske og engelske soldater? Det er jo det egentlige spørgsmål. Det siger noget om, hvordan man udkæmper krigen, og det må man jo have en holdning til og ikke, om der kan ske fejl eller ikke ske fejl, for det er svært at have en holdning til. Alle går selvfølgelig imod, at der sker fejl.

Er det acceptabelt at dræbe uskyldige civile irakere for at undgå tab blandt amerikanske og britiske soldater? Det kunne jeg godt tænke mig at statsministeren svarede på.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu stiller hr. Søren Søndergaard også et af den type spørgsmål, som jo ikke har noget fornuftigt svar, fordi man aldrig nogen sinde ville kunne sige, at det er acceptabelt at skyde uskyldige mennesker. Det, man er nødt til at gå ind og kigge på, er jo de faktiske vilkår for de mennesker, der står der.

Amerikanske soldater har oplevet, at de ved en kontrolpost bliver lokket hen til en bil og sprængt i luften af en selvmordsbomber. Er det acceptabelt? Nej, det er heller ikke acceptabelt. Så kan man da menneskeligt set godt sætte sig ind i, at andre amerikanske soldater, der lige har oplevet det, så vil beskytte sig imod at komme ud for noget lignende, og desværre så tilsyneladende kommer til at ramme uskyldige. Det er heller ikke acceptabelt, men man kan da godt sætte sig ind i, hvorfor det finder sted. Men det er da ikke acceptabelt.

Så spørger hr. Villy Søvndal: Burde man i virkeligheden ikke have inddraget alt det her i kalkulen, at så forfærdeligt er det, og så forfærdeligt kunne det blive, fordi Saddam Hussein kunne finde på at bruge alle midler?

Jo, men så må man jo stille det spørgsmål: Betyder det virkelig, at fordi Saddam Hussein beviser, at han og hans regime er lige præcis så bestialsk, som alle har haft formodninger om at det var, skulle man ingen som helst ting gøre, og fordi man ved, at Saddam Hussein er en grusom tyrant, der dræber og undertrykker, torturerer og forfølger, skal man endelig holde fingrene væk, og han skal have lov til at drive sit spil, uden at nogen kommer og griber ind? Det ville da være en fuldstændig uacceptabel konklusion.

Jeg vil sige, at det, vi oplever fra det tyranniske regime i Bagdad, da kun er en bekræftelse

af, at det haster med at komme af med det regime og få det afvæbnet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2639

6) Til statsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Udvikler den humanitære situation i Irak sig efter statsministerens opfattelse som forventet?«

Villy Søvndal (SF):

Det drejer sig om, hvorvidt den humanitære situation i Irak efter statsministerens opfattelse forløber som forventet. Igen vil jeg henvise til citatet fra statsministeren før, hvor statsministeren siger, at det i al væsentlighed går efter planen.

Det må så også betyde, at man må have planlagt den humanitære situation, når det nu foregår som planlagt. Alt andet ville jo være en forbrydelse mod almindelige irakere, for hvis det går efter planen, var man klar over, at man ville komme i en situation, hvor byernes befolkninger ville være gidsler mellem to hære.

Kl. 14.25

FN har råbt på hjælp. Landene har ikke ydet den hjælp, de kan. Sidder statsministeren ikke med en nagende, bitter fornemmelse i brystet over, at når landene bliver bedt om at bidrage med krig, er der i hvert fald et antal, blandt dem Danmark, der altid bidrager, men når den humanitære hjælp skal bringes frem, er det bare utrolig svært, fordi der ikke er nær så meget prestige i at redde folk humanitært som i at føre krig?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Villy Søvndal fordrejer bevidst, hvad jeg har sagt. Når jeg har talt om, at det i al væsentlighed går efter planen, så talte jeg meget præcist om planen om at nå Bagdad. At der så undervejs er indtruffet mange ting, som givet har været anderledes end det, der oprindeligt var planlagt, kan jo ikke overraske nogen. Sådan er det under enhver militæraktion. Sådan er det. Det er meget naturligt. Men når jeg siger »i al væsentlighed efter planen«, er det den plan at nå frem til Bagdad.

Når det gælder den humanitære situation, kan jeg sige, at den hidtil faktisk har udviklet sig mindre alvorligt end ventet. På nuværende tidspunkt er der kun registreret begrænsede flygt-